

[Socialministeren]

vedrørende udlevering af navne til politiet fra en kommunal ungdomsklinik.

Jeg kan derfor henholde mig til mit svar af 14. november 1984 på spørgsmål nr. S 222, hvori jeg bl.a. oplyste, at straffelovens regler om tavshedspligt i almindelighed ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives fra én offentlig myndighed til en anden, som har et sagligt behov for dem.

Der kan dog være tilfælde, hvor f.eks. hensynet til et særligt fortrolighedsforhold taler imod udlevering, hvilket ofte vil være tilfældet inden for det sociale område.

Spm. nr. S 583

Til *socialministeren* (24/1 85) af:

Carsten Andersen (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke kommuner der har udstedt cirkulærer med et lignende indhold som Københavns kommunes social- og sundhedsforvaltnings cirkulære om samarbejde med politiet?«

Begrundelse

I besvarelsen af spørgsmål nr. S 222 den 14. november 1984 henviste ministeren til, at cirkulæret var i overensstemmelse med praksis på området.

Svar (5/2 85):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Socialministeriet er ikke i besiddelse af oversigter over, hvilke cirkulærer de enkelte kommuner udsender og har derfor rettet henvendelse til Kommunernes Landsforening om spørgsmålet.

Landsforeningen har oplyst, at der ikke eksisterer en oversigt over, hvilke cirkulærer kommunerne udsender, og at det har ikke været muligt for landsforeningen at fremskaffe de ønskede oplysninger inden for den tid, der har været til at besvare spørgsmålet.

Spm. nr. S 584

Til *justitsministeren* (25/1 85) af:

Erenbjerg (S):

»Finder ministeren det ikke krænkende for retsbevidstheden, at en far, der af myndighederne er blevet tilkendt samkvemsret med sin søn, ikke kan føle sig sikret mod

anholdelse, når han skal hente sønnen hos moderen?«

Begrundelse

Ifølge referat i dagspressen den 24. januar 1985 er en far blevet anholdt, da han skulle hente sønnen i henhold til den samkvemsret, der var tildelt ham af myndighederne.

Spørgeren finder det betænkeligt, at to offentlige instanser tilsyneladende kan støde sammen på denne måde i forbindelse med udøvelsen af samkvemsret.

Svar (5/2 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet går ud fra, at den sag, der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet, vedrører en episode, der fandt sted i Gladsaxe politikreds natten mellem den 18. og 19. januar 1985.

Politimesteren i Gladsaxe har om den konkrete sag over for justitsministeriet oplyst, at Gladsaxe politi blev tilkaldt i anledning af opståede husspektakler i forbindelse med en faders ønske om at udøve samkvemsret med sit barn. Politiet tilkendegav over for den pågældende, at politiet ikke på det foreliggende grundlag havde mulighed for at være behjælpelig med hensyn til gennemtvangelse af samkvemsretten og henviste den pågældende til næste dag at rette henvendelse til de sociale myndigheder. Da den pågældende ikke trods politiets henstilling ønskede at forlade stedet, blev den pågældende for at undgå yderligere husspektakler anholdt og medtaget til politistationen, hvorfra han kort tid efter blev løsladt.

Justitsministeriet kan i den forbindelse mere generelt oplyse, at politiet i tilfælde af uroligheder i almindelighed har pligt til at skride ind i fornødent omfang i forbindelse med varetagelsen af opgaven med hensyn til opretholdelse af ro og orden. En eventuel tvangsmæssig gennemførelse af en tillagt samkvemsret skal ske ved fogedretten, som efter reglerne i retsplejeloven i forbindelse hermed kan tage kontakt til de sociale myndigheder med henblik på varetagelsen af barnets tarv, ligesom fogedretten i givet fald kan anmode politiet om bistand til gennemførelsen af en sådan fogedforretning.